

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Israels Hæder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Israels Hæder", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid80308.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 49.

Dauids Klage over Jonathan.

Israels Hæder,
Sjunken paa høilændde Stæder!
Under, hvorledes Man fældte
Saadanne Helte!

Gid det i Gath ikke høres!
Gid ikke Tidende føres
Om det til Askalons Gyde,
At ei Filisternes Døttre sig fryde,
At ei de Baarne
Af Uomskaarne
Skal lade Frydesang lyde!

Gilboas Bjerge!
Tørke jer hæрге,
Saa at ei Regn eller Dug eder bløde,
Agren til Offer ei giver sin Grøde,
Thi det var der, at de Vældiges Skjolde
Svigted de Bolde!

Sauls Skjold er brustet!
Var det usalvet af Fedme, forrus Let?
Dreie sig lod
Dog ikke JonaLhans Bue
Til for de Saaredes Blod,
Kæmpernes Flomme, at grue;
Hjem kom ei heller din Klinge,
Saul! uden Føring at bringe.

165

Saul og hans Jonathan sammen
Leved saa kiærlig med Gammen,
Skille dem kunde
Døden selv ei nogenlunde;
Hver af dem Begge som Ørnen var let,
Stærk og som Løvernes Æt.

Israels Døttre! o græder for Saul!
Han som jer klædte i Skarlagensuld
Lod eders Klæder i Tavl
Stadselig stikke med Guld!

Hvorledes sank dog i Vaabenlarm
Heltenes Arm!
Paa dine Høie Jonathan slagen
Midt paa Dagen!

Hjertet, hvor krymper det sig
Jonathan! Broder! for dig
Kiær varst du mig overmaade,
Vist var *din* Kiærlighed mig,
Mere end Kvindernes selv, en vidunderlig Gaade.
Hvorledes faldt dog de Helte i Støvet,
Hvad haver saadanne Stridsvaaben døvet?